

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«26» травня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Жовнірович Олег Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022090000000003 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278, КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Боровику Дмитру Володимировичу, 22.07.1980 року народження, уродженцю смт. Володарське, зареєстрований за адресою: Донецька обл., смт. Нікольське, вул. Вишнева, буд. 49, ПІН: 2942301357, паспорт ВА455350 виданий Володарським РО УМВД від 16.08.1996 року,

про те, що він обгрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, в тому числі в окупованій адміністрації держави-агресора, тобто в учиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111¹ КК України.

Громадянин України Боровик Дмитро Володимирович після тимчасової окупації Нікольської (до 2016 р. смт. Володарське) селищної територіальної громади Маріупольського району Донецької області 05.03.2022, діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями російської федерації, достовірно усвідомлюючи та передбачаючи настання суспільно небезпечних наслідків, 14.03.2023 добровільно зайняв посаду в незаконних органах влади «главы Володарской поселковой администрации ДНР», яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, в зазначеній окупаційній адміністрації держави-агресора.

Кримінальне правопорушення вчинено за таких обставин.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади країни-агресора, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 статут ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3313 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України з метою її незаконного збройного захоплення й подальшої військової окупації.

У зв'язку із військовою агресією РФ проти України, Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України № 2102-IX від 24 лютого 2022 року, воєнний стан в Україні введено на 30 діб, на теперішній час воєнний стан продовжено до 18 серпня 2023 року.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі й територію Маріупольського району Донецької області.

Так, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом – Закону № 1207-VII), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід’ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб’єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Відповідно до п. 2 розділу II Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» всю територію Маріупольського району з 05.03.2022 по даний час внесено в перелік територій України, які тимчасово окуповані російською федерацією.

Після окупації 05.03.2022 смт. Нікольське Маріупольського району Донецької області представниками збройних формувань російської федерації фактично узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території селища шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади селища, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Разом з цим, у невстановлений досудовим розслідуванням час, представниками збройних формувань російської федерації всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію російської федерації, з метою подальшого утримання

адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території селища та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, в т.ч. і Донецької області.

Відповідно до «Указу Главы Донецкой Народной Республики № 263 от 03.06.2022 года - Об администрации Володарского района» окупаційною владою створено місцеву адміністрацію ДНР - адміністрацію Володарського району, а також за необхідності із погодженням з адміністрацією голови ДНР передбачено створення територіальних органів (сільських, селищних адміністрацій), призначення їх керівників та розроблення положень стосовно цих підрозділів, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території селищної громади та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Представником окупаційної влади «главой администрации Володарского района» Юзвінкевичем С.В. з метою формування вертикалі окупаційної влади створено «Володарскую поселковую администрацию».

Громадянин України Боровик Д.В., проживаючи в смт. Нікольське, вул. Вишнева, буд. 49, Маріупольського району, Донецької області, після окупації 05.03.2022 вказаного населеного пункту залишився проживати на окупованій території.

02 вересня 2022 року Боровик Д.В., знаючи, що російська федерація веде агресивну війну проти України, будучи прихильником окупації російською федерацією частини території України та встановлення на окупованих територіях незаконно створених російською федерацією органів влади, усвідомлюючи вчинення дій спрямованих на шкоду державній безпеці, суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, добровільно зайняв посаду заступника «главы Володарской поселковой администрации»,

пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, в тому числі в окупованій адміністрації держави-агресора, та співпрацював на вказаній посаді з окупаційною владою до 14.03.2023.

10 лютого 2023 року так званий «глава администрации Володарского района» Юзвінкевич С.В. скерував подання № 01-488/3901 від 10.02.2023 «руководителю администрации Донецкой народной республики» про призначення Боровика Д.В. на посаду «главы Володарской поселковой администрации».

Перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, умисно, мотивовано, без фізичного примусу, погроз вбивством чи застосуванням насильства щодо нього та членів його родини, усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, діючи умисно, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету й територіальній цілісності добровільно прийняв пропозицію невстановлених досудовим слідством осіб із числа представників збройних формувань і окупаційної адміністрації російської федерації щодо зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

Наказом «главы администрации Володарского района» від 14.03.2023 № 52 Боровика Д.В. призначено на посаду «главы Володарской поселковой администрации» з укладенням контракту про проходження державної цивільної служби ДНР.

Боровик Д.В., перебуваючи на посаді «главы Володарской поселковой администрации», виконував функції представника влади окупаційної адміністрації, вчиняв дії на шкоду державній безпеці, суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України.

Таким чином, Боровик Дмитро Володимирович обгрунтовано підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, в тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто в учиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111¹ КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Олег ЖОВНІРОВИЧ

ПОГОДЖЕНО
Начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Богдан БУРАК

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України (КПК України), а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Д.В. Боровик

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Олег ЖОВНІРОВИЧ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
**Боровик Дмитро
Володимирович, 22.07.1980
р.н.,** про явку 30, 31 травня
та 01 червня 2023 року, о 09
год. 00 хв. до старшого
слідчого в ОВС слідчого
відділу УСБУ в Івано-
Франківській області
Жовніровича О.В., р.т.
(0342)590593, за адресою:
м. Івано-Франківськ, вул. А.
Сахарова, буд. 15, для
вручення письмового
повідомлення про підозру та
проведення слідчих та
процесуальних дій у статусі
підозрюваного у
кримінальному провадженні
№22022090000000003

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« » 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Боровик Дмитро Володимирович, 22.07.1980 р.н., відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК Вам необхідно з'явитися 30, 31 травня та 01 червня 2023 року, о 09 год. 00 хв. до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу УСБУ в Івано-Франківській області Жовніровича О.В., р.т. (0342)590593, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. А. Сахарова, буд. 15, для вручення письмового повідомлення про підозру та проведення слідчих та процесуальних дій у статусі підозрюваного у кримінальному провадженні №22022090000000003.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області

Олег ЖОВНІРОВИЧ

М.П. «23» травня 2023 року

